

Napraforgó fajtaösszehasonlító kísérletek a termésmennyiség és - minőség tekintetében

Sörös Norbert

Mezőgazdasági Mérnök Bsc, nappali tagozat

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Szent István Campus,
Növénytermesztési-tudományok Intézet, Agronómia Tanszék

Belső konzulens: Dr. Mikó Péter Pál
egyetemi docens

Külső konzulens: Szeleccki Attila
fejlesztő mérnök

Tartalmi kivonat

A dolgozatban több Syngenta napraforgó hibridet vizsgáltam különböző helyszíneken Bács-Kiskun vármegyében. A cél az volt, hogy lássam, melyik hogyan teljesít eltérő talajokon és időjárás mellett. A mérésekhez a Syngenta adott eszközöket, például nedvességmérőt és mérőtalpat. Az adatokat minden helyen ugyanúgy vettem fel, majd Excelben átlagoltam és ábráztam, hogy jobban látszódjon a különbség a hibridek között.

A kísérlet megmutatta, hogy a talaj és az időjárás nagyon sokat számít. A jobb, csernozjom földeken (például Csátalján és Rémen) nagyobb hozamok születtek, főleg a Michigan, a Suliano és a Subeo hibrideknél. A délebbi, homokosabb területeken, mint Hajós és Mélykút, a hozam már alacsonyabb volt, általában 2,2–2,9 tonna között. Itt a Sureli, a Surest és a Sumiko hibridek teljesítettek a legstabilabban, mivel ezek jobban viselték a meleg és száraz körülményeket. A gyengébb vízmegtartó talaj és a kevés csapadék erősen befolyásolta a növények fejlődését, de ezek a fajták így is elfogadható eredményt adtak.

A leggyengébb termések Kiskunfélegyházán születtek, ahol a laza homoktalaj és az aszályos nyár miatt a növények nehezen fejlődtek. Itt a hozam 1,4 tonna körül alakult, viszont a Futura és a Bacardi hibridek a körülményekhez képest jól helytálltak, ezért ezek a fajták a gyengébb adottságú területekre is ajánlhatók.

A víztartalom általában 6% körül volt, ami nem rossz érték. Csátalján és Rémen kevesebb volt, ott könnyebb volt a betakarítás is, mert kevesebbet kellett szárítani.

A használt módszerekkel pontos eredményeket kaptam, de szerintem érdemes lenne a kísérletet több évig is folytatni, hogy jobban lehessen látni, mit befolyásol az időjárás. Jó lenne kipróbálni precíziós megoldásokat is, például a hozamtérképezést vagy a tápanyagok helyenkénti kijuttatását, mert ezekkel még pontosabb képet lehetne kapni.

Összesen azt mondanám, hogy a déli, szárazabb részekre az aszályt jobban bíró hibridek illenek, az északi, jobb földekre pedig azok, amik nagyobb termést tudnak adni. Ha a gazdák ehhez igazítják a vetést, szerintem egyenletesebb és biztosabb lesz a termelés.